

Pele Pali

Pele Pali, a bozontos farkú kismókus a mobilján felprüttyögte Lilla hencsnőt, meghívta Tapolcára. Lilla hencsnő nagyon szeretett telefonon locsifecserészni, de még jobban szeretett utazni. Megparancsolta gyorsan Andi-mandinak, hogy csomagoljon és segítse fel a piros cipellőt meg a csipkés bugyit. Szissze, a pajkos nyári szél, aki olyan szívesen emelgeti a kislányok szoknyáját, nem látott még ilyen szép csipkés bugyit, pedig már látott néhányat. Mondta is Gyanta Gyulának, a sötét nézésű feketefenyőnek. Gyanta Gyula elpirult, szégyenlős volt szegény, még a gyanta is kicsordult belőle.

Lilla hencsnő útnak indult fényes kíséretével, orrán három szeplővel Tapolcára. Pele Palihoz, a bozontos farkú kismókushoz. Kosárájában három szem mogyorót vitt neki, miután a csokit gondosan eltávolította róluk, Pali azt úgyse szeretni.

A Kettes Busz illedelmesen köszönt: – Hódolatom hencsnő, olyan elragadó ma korán reggel, éhgyomorral!

Egy néni meg egy bácsi, akik uborkát cipeltek hatalmas cekkerekben és kosarakban, teljesen egyetértettek az előttük szólóval. Uborka néni azt mondta: – Ilyen szép kislányt én még nem láttam!

Uborka bácsi bólintott, összeütötte a bokáját és átadta a helyét Lilla hencsnőnek.

– Miért állunk már megint?! – kérdezte bosszúsan a néni.

– A piros lámpa azt kérdezi, hová mész, Lilla. Meg kell mondani neki, különben nem enged tovább.

Hát persze, hogy megmondta. Elmondta a néninek meg a bácsinak Pele Palit is és mutatta a három szem mogyorót.

A busz nemsokára már Tapolcán szuszogott a felforrósodott aszfalton. Lilla megkínálta egy kólával. „Kösssz!” – mondta a Busszz. Mindenki azt hitte, defektet kapott.

Pele Pali a park bejáratánál már várta Lillát, köszönte szépen a mogyorót. Reménykedett, van még néhány szem a kosárában, de csalódnia kellett. – Nézzük meg a hattyúkat! – javasolta a hencsnőnek. – Nézzük – mondta Lilla. Elmentek a tópartra, odaúszott hozzájuk két hófehér hattyú. Gyönyörűek voltak, csillogott tollukon a napfény. Lilla hencsnő mintha rőfögést hallott volna. – Disznók vannak valahol a közelben – mondta, de Pele Pali azt mondta, hogy ez a rőfögő hang bizony a hattyúktól származik. Lilla ezen igen elcsodálkozott, nem fért a fejébe, hogy tudtak a hattyúk lenyelni egészen egy disznót. Egy ilyen kacifántos kérdésre még Pele Pali se tudta a választ, tanácstalanságában megcsóválta bozontos farkát és fölszaladt a legelső fára. Onnét integetett Lilla hencsnőnek, aki egy emeletes fagyival kárpótolta magát. Azért a feltért a ruha elején pedig igazán nem okolható senki, hiszen tudnivaló, hogy ilyen kánikulában még a legmegátalkodottabb fagyis is megolvad és elcsöppen.